

Oznanila.

Za navadno dvestopno vrsto se plačuje: 5 kr., ktera se enkrat, 8 kr., ktera se dvakrat, 10 kr., ktera se trikrat natiskuje; večje pis-menke plačujejo po prostoru. Za vsak list mora biti kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi sene vračajo

SLOVENEČ.

„Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke!“

Nar. pesem.

V torek,
četrtek in saboto
izhaja in velja:

Za celo leto . . . 7 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 3 „ 70 „
„ četrť leta . . . 2 „ — „
„ mesec . . . — „ 70 „

Po pošti:

Za celo leto . . . 9 for. 50 kr.
„ pol leta . . . 4 „ 80 „
„ četrť leta . . . 2 „ — „
„ mesec . . . — „ 90 „

Št. 21.

V Celovcu v torek 19. februarja 1867.

Tečaj III.

0 solidarnosti Slovanstva v Avstriji.

„Szozsat“ je vsemu svetu znana madjar-ska narodna himna, kjer pesnik Vörösmarty prepeva: „Sam si ti Madjar v Evropi brez brata, edina ti je zemlja ogrska, kjer ti je živeti, kjer ti bo umreti“ itd. Se ve, da to je bilo še takrat, ko še nihče ni vedel, da kje-kod kakšen Blagotinšek eksistira. Tudi mi Slovani smemo reči, da nimamo nikjer na celem, širokem svetu nobenega iskrenega prijatla razun nas samih; ali hvala Bogu, ako smo si le enkrat sami sebi pravi pri-jatli, nas je dosti, treba nam ni nikjer druge podpore iskati, dosti nas je za vso Evropo, samo da smo si, kakor sem rekel, pravi prijatli in da nas vse enkrat ta sloga v djanju navdihne, za katero se je toliko, to-liko let toliko pelo, toliko kupic pijače vsa-ke mogoče baže popilo. Obernimo se zdaj posebej na nas avstrijske Slovane. Kar se nas Slovencev in Čehov tiče, smo v tej za-devi čisti skoraj brez madeža; ali mnogo, mnogo naših bratov v Galiciji, trojedni kra-ljevini in bivši vojvodini ni še dozdej prišlo do poznanja z vsem najblažjim rodoljubjem, da nihče na svetu Slovanu razun Slovana ni prijatelj, da nas vsaka druga narodnost bolj ali manj sovraži iz samega straha, ker nas je Bog stvaril kakor listja in trave in nam največ sveta podaril. — Ali poleg sta-rega zarjuvelega sovraštva prišli so zdaj naši nesrečni Avstriji za nas čudni časi, v katerih mora vsak malenkosten prepir med Srbi in Hrvati, med Poljaki in Rusini ne-hati, ker stati moramo vsi kot ozidje, ka-kor strašna nepredrljiva falanga, ako hočemo biti kos temu silnemu viharju, ki ga mi-slijo Deakovci in Blagotinškovci nad našimi glavami napraviti. Pa ni se bati, trdnega sem mnenja, da nas bo ta ne ravno preveč strašna nesreča združila in nas složne našla,

naravni nagon nas bo na to napeljal. Znano je, da, kadar v neizmernih ameriškanskih prerijah (planjavah) požar navstane, ki se v posušenem rastlinju širi kakor ognjeno morje, da dirjajo v divjem skoku vse živali brez razložka, kakor da bi se bile že davno poprej zmenile, v katero si bodi lužo ali mlako, da se pogina rešijo.

In tam se stiskajo v mokrini v navadnem življenju zakleti sovražniki kot volkovi, ga-zele, jagnari, lesice, kače ropotače i. t. d. kakor bratska jagnjeta: vse družji v slogi velikanska neizmerna nevarnost. Nadjati se je, da nas bo v veliki luži, ali bolje rekoč mlaki Blagotinšek-Deakovega dvalizma tudi enkrat majka Slava složne našla, ker pro-tivnik se drži starega načela: „Divide et impera“ — drobi in gospoduj!

Naj poprej nam mislijo Poljake odkru-šiti, ter se jim po Beustovih organih obeta popolnoma samostalno stanje, poseben mi-nister za Galicijo in carte blanche — čist listek — za Rusine; dalje mislijo ti možje, da ne bo težko na eni strani Slovencev in Čehov zjahati, na drugi pa po Madjarih Hrvate, Srbe in Slovake (kteri zadnji dozdej žalibog še nobenega parlamentarnega gla-sila nimajo). Najvažnejši član avstrijsko-slovanske falange so v sedanjem položaju nedvombeno Poljaki, od njih prav za prav odvisi, ali se bodo kedaj Blagotinšek-Deakovci resno spravili na do zdaj le še načrtano dvalistiško, Slovane jahajočo poskušnjo; zdaj je prišel važen, rekel bi odločiven moment, da držé obljubo, katero sta grof A. Potocki in Tarnovski Čehom v Pragi dala, da ne bodo oni nobenega koraka v nobeni zadevi storili brez znanja in popol-nega porazumljenja s Čehi. Dozdej še zmira-j raj poglavitna poljska časnika „Czas“ in „Gazeta narodowa“ možato od sebe odbi-jata vse iz „divide et impera“ iztekoče po-

nudbe dunajskih centralistov in dvalistov. *) Čas, zadnji čas bi bil že enkrat, da bi se Poljaki spametovali, ker zadnji tako krvavi punt jih je moral za vselej podučiti, da jim nihče drugi na svetu prijatelj ni kot avstri-janski Slovan. Kaj da Nemci mislijo, jim je dosti odkritosrčnih nauk dal za Poznanj enako liberalni minister Schleunitz, kakor železni Bismark; za simpatije, ki jim jih včasih angleški parlament in pa francoski „corps legislatif“ izjavljata, bi se pa še, ka-kor pri nas na kmetih pravijo, mačke ne steple.

Ako se Poljaki v te mreže, ki jim jih dunajski pajki nastavljajo, ne dajo tako kot muhe vjeti, bode njim in vsem nam v veliko korist, ker zelo verjetno je, da bi vsi sku-paj izredni, legalni, oži, širji i. t. d. „Reichs-rat“ zjahali in nazadnje le do federacije prišli. Če bi pa Poljaki po stari navadi nam spet hrbet obrnili in nas Nemcem in Madja-rom na milost in nemilost izročili, naj si zapamtijo, da bi bil ta njihov zadnji vdarec na Slovanstvo, da bi se oni v Galiciji samo toliko časa miši in miške igrali, dokler bi to debelemu severnemu mačku dopadalo, ki nikoli ne dremlje in zmiraž z bistrim oče-som na vse luknje okoli sebe pazi, kako se miške igrajo. Do nekolike sreče morejo Po-ljaki priti samo, ako vsej visoki politiki slo-vo dajo in brez vsakih iluzij enkrat nam drugim Slovanom v Avstriji roko podajo in vzajemno z nami delajo; gotovo bi bila večja samostalnost, za katero bi se Slovani v fede-raciji odločili, kot pa avtonomija, ki jim jo Blagotinšek — Deakovci kakor „miloščino“

*) Prva reprezentacija te trópe je „Neue freie Presse“, ona sama bi rekla „dieser skandalsüchtigen Schwefelbände“. Njena največa želja je, kakor prav odkritosrečno pove brez vsacega okolišanja, naj da bi se ta čudež zgodil, da bi se vsi bati tega sveta v en bat zložili, mi Slovenci in Čehi pa vse glave v eno glavo in da bi nas potem mogla ona s tem velikim batom po tej debeli glavi počiti!

Pis.

Besednik.

21. januar.

(Konec). Od slovenske Bistrice.

V sredo 16. jan. bila je v Mariboru v Kartinovi dvorani slovesna beseda za Slom-škov spominek. Sešlo se je mnogo ljudi od vseh strani in med njimi tudi mnogoteri volilci od pohorske strani in šent-Lenarta. Pozvedali smo, kako se je tú in tam de-lalo pri volitvah izbiralcev in da so se v mariborskem in šent-Lenarskem okraju od okrajnega urada poslali najhujši nemšku-tarji za volitvene komisarje v občine, posta-vim znani vinotržec rotweinski, kteri pa, če tudi pooblasten, se ni upal v Fram in druge narodne občine; v šent-Lenartu nek Wolf in drugi. Pozvedeli smo pa tudi, da so se v kljub vsem tem agitacijam skoro skozi in skozi izvolili zanesljivi možje za izbiralce in to nas je tolažilo in navduševalo. Da pa si zagotovljamo naše ljudi in pridobimo še nektre dvomljive, sklenili smo, 20. jan. to je večer pred volitvijo, napraviti večer-no veselico na čast volilnim možém. Na-

jeli smo koj Kartinovo dvorano in razpo-siali vstopne liste; kajti vstopiti v dvo-rano se je le smelo s takim listom. Ti so se pa spet le dajali že zagotovljenim in dvomljivim volilcem, že znanim protivnikom pa ne. Ko bi se to tudi v Velikovcu bilo zgodilo, gotovo bi bila zmagala narodna stranka. Tako pa so volilci raztrošeni po krčmah posamezni prišli v pest protivnikom in bilo je po njih. Da se, to česar smo se tudi mi najbolj bali, ni moglo zgoditi, napra-vila se je ta večerna veselica.

S težkim srcem smo pričakovali 20. ja-nuarja. Vedeli smo, da se bo že zvečer odločilo, kako naša reč stoji. Večina volil-cev iz slov. bistriškega okraja je obljubila, priti zvečer v Maribor. Ali opoldne je za-čelo sneg metati, bril je mrzel veter in za-čeli smo se bati, da ne bi slabo vreme opla-šilo oddaljenih volilcev. Iz slov. Bistrice od-peljali smo se ne gledé na sneg in burjo ob 3eh popoldne in z nami tudi korenjaški pohorski volilci tinske fare ino nekteri iz okolice.

V zgornji Polskavi pričakovali so nas tamošnji in pa pohorski volilci šmarske fare. Ko pridemo v Maribor, bilo je že zbrano v Kartinovi dvorani mnogo volilcev in rodo-

ljubov iz šent — lenarskega in mariborske-ga okraja Živahni so bili pogovori. Vsi smo čutili važnost prihodnjega dneva. Z večernim vlakom prišlo je še več volilcev iz slov. Bi-striškega okraja, iz Studenice, Makol, Polčan in drugih krajev, tako da je bilo zbrano ka-kih 70 volilnih mož. Vedeli smo, da, če le ti vsi trdni in stanovitni ostanejo na naši strani, gotovo zmagamo. G. prof. Šuman pozdravljaj je volilce v krepkem govoru, do-kazovaje jim važnost volitve in jih navduše-vaje, trdno se držati od slovenskih rodolju-bov njim priporočenih kandidatov. Potem poprimo tudi dr. Vošnjak in razlaga v obširni govor svoj in dr. Dominku-šev pripravi. Navdušeni Slava-in živio-klici med njimi. Končanem govoru so pričali g. govor, da so volilci z njim enakih misli. Tudi g. dr. Dominkuš stopi zdaj na oder in reče, da bode tudi on zmirom ostal zvest sin slovenskega naroda in združen z drugimi slovenskimi poslanci se vselej pote-goval in trudil za blagor domovine. Potem sledile so še razne napitnice. Volilci pa so se med seboj seznanjali in se pogovarjali z g. kandidatom, jima razodevaje svoje poseb-ne misli o tej in drugi stvari. Ne dolgo po polnoči so se pa večidel vsi odpravili na

obetajo. — V obče bi nam morala biti vsem za temelj vsake daljne razprave adresa naše pobratimske trojedne kraljevine, za kar so se tudi dozdej skoraj vsi poljski in češki listi izrazili, ako se, kakor se od vseh strani kaže, prihodnja skupščina na Dunaju v „konstituanto“ spremeni. — Ako se stvar na to ali drugo stran obrne, ako so Poljaki z nami, ali pa z Madjari, moramo se mi Slovenci Čehov držati in ne enega, tudi najmanjšega koraka ne storiti brez porazumljenja z njimi, ker za nje in za nas zdaj „Neue freche Pr.“ na čelu z vso drugo drhaljo najpoprej nože brusijo, ker mi z njimi smo najbolj od Nemcev obdani; mi z njimi smo bili poprej v „Bundu“, nas z njimi zdaj reklamujejo kot staronemške zemlje. — Ali bati se nam ni treba preveč, samo ako smo složni, magari ko bi se vse to dvakrat tako vresničilo, kakor nam žugajo. Ne da se tak narod kot češki ali slovenski vničiti tako hitro, kakor se ti s strupenimi penami pisani članki v „Neue freche“ natiskujejo. Spominjajmo se Tomanovih besed, ki jih je govoril v „Reichsrath“, da je slovenski narod preživel Metternicha in Bacha in da bo tudi Šmerlinga; preživeli smo njega in preživeli smo slavno in sijajno tudi Belcredi-ta, ki nas ni ravno tako nesmiljeno črtil kot Šmerling, ali nam Bacho — Šmerlingovega stanja tudi v nobeni zadevi ni spremenil; preživeli bomo tudi Judeža Tadeja, Deaka, in še marsikterega drugega, ako Bog da in sreča junaška. —

Rekel je učeni graški profesor dr. Maassen svojim sonarodnjakom, da zelo, jako zelo se motijo, ako mislijo da je mogoče Slovane potlačiti in zadušiti. Schuselka jih tudi v „Reformi“ opominja, da se približujejo svoji osodi kakor zaslepljeni, da se takemu početju najbolj rahljata dva moža, eden pri reki Spree z monokeljnomo v očesu, drugi pa na Nevi z očali, ki mislita vsesti se na mesto, ki jima ga Blagotinšek — Deakovec pripravljajo.

Pa kako je mogoče razločiti blagi glas dveh pametnih Nemcev med tako strašnim in strastnim obcnim lajanjem in tuljenjem! Kdor noče z njimi vred tuliti, gorje mu!

Nas Slovence pa more tolažiti naš stari pregovor: da v tretje gre rado! Imeli smo Bacho-Šmerlingov centralizem, prikazuje se nam že precej dobro načrtani Beustov dvalizem, prišla bo v tretje tudi naša federecija, morebiti prej ko sami mislimo, samo da ne bi bilo za vse skupaj prepozno! —

Dr. V. Zarnik.

Avstrijsko cesarstvo.

Na Dunaju. 16. febr. → (Ogrska kancelarija. Konferencije nemških in federalističnih poslancev). Čedalje bolj in bolj se kaže, da se bodo besede v mojem zadnjem pismu o dvalizmu vresničile in jutri nam že ima vladni časnik imena novih ogrskih ministrov naznaniti. Danes beremo v „Dunajčanki“, da je cesar z ročnim pismom dozdanjega ogrskega dvornega kancelarja Májlathja od svoje službe milostljivo odstavil in ga za najvišjega sodnika — judex curiae — imenoval; Májlath je dobil za svoje zasluge veliki križ reda sv. Štefana. Po ogrskih postavah od leta 48., ki se zdaj imajo zopet vpeljati, ni nič več govorjenja od kancelarij ogrske, hrvaške in sedmograške; prva se je že odpravila, tretja tako že le hira; kaj pa bode s hrvaško, ni težko vganiti, če se pomisli, kako da zdaj veter pihlja.

„Pozor“ v svojem zadnjem listu vlado svari, naj nikakor ne daje Madjarom oblasti čez Hrvate, ker bi to utegnulo Hrvate razsrditi in vlada bi bila kriva, če se za celo cesarstvo kaj nevarnega zgodi. Malo ali nič ni upanja, da bi se dvalizem v svojem zdanjem diru ustavil in zavrl, ali v kratkem se mora sad njegov pokazati. —

Da bi se v zdanjej važnej dobi različne politične stranke ojačile in se v svojem postopku proti dvalistični vladi pogovarjale, prišli so te dni tukaj na Dunaju skupaj nemški poslanci takraj litavskih dežel in pa slovansko federalistični. Nemci so imeli svoje seje pri glasovitem baronu Pratobevera, federalisti pa v veliki gostilnici „pri avstrijskem dvoru“. Pri prveji konferenciji so bili nazoči nemški centralisti, dvalisti in tako zvani avtonomisti (lucus a non lucendo) in med temi Mühlfeld, Kuranda, Schindler, Mende, Herbst, Plener, Giskra, Skene, Szabel, Kaiserfeld, Ant. Auersperg, Čabušnik, Rosthorn, Lasser; pa, glej čuda, mislil si bodeš, kako lepo so se vsi ti možje Velikonemci zedinili — ali vse zastonj! — Centralisti Herbst, Mühlfeld, Plener, Skene in Kuranda so neki tako hudo našega ubogega Blagotinška in njegovo avtonomistično (?) idejo napadali, da se je kar drugi dan zopet domu vrnil, kjer so ga zopet vrni Gračani kot svojega ljubljenca s veseljem sprejeli. Cela skupščina se je razšla, gospodje pa niso ničesar sklenili in imeli bodemo priliko v prihodnjih deželnih zborih videti, kako si bodo centralisti in dvalisti — v lašéh.

Bolje mora pa veseliti prave avstrijske rodoljube vspeh konferencije federalističnih poslancev takraj litavskih dežel, ki so se v pravej bratskeji slogi čisto zedinili, kako se imajo proti zdanjej vladi obnašati. Pri tej skupščini nazoči so bili iz Poljskega: grof Potocki, grof Wodzicki, vitez Grocholski, dr. Ziemalkowski, dr. Zyblikiewicz; iz Češkega: knezi Karl in Adolf Schwarzenberg, Juri Lobkovic, grofa Leo Thun, Clam-Martinic, dr. Rieger, dr. Sladkovsky, dr. Škrejšovsky, pr. Zeithammer; iz Moravskega: knez H. Salm, grof Eg. Belcredi, bar. Königsbrunn, dr. Pražák, dr. Brandl; iz Slovenskega: dr. Costa, dr. Dominkuš, vitez Gariboldi, Svetec, dr. Toman in dr. Vošnjak; iz Tirolskega: grof Ant. Brandis in knez Lobkovic, bivši tirolski deželni poglavar. Kaj da so prav za prav sklenili, to se še za zdaj ne more priobčiti; pa prepričani bodimo, da so se vsi v najlepši slogi razšli in prihodnji deželni zbori bodo pokazali moč federalističnega programa. Želeli bi samo to bilo, da bi že vse ne bilo zamujeno, cesar se pa je v resnici zlo bati. — Prihodnjič o tem več, za danes samo še to, da je baron Beust, naš peteri minister, nekatere slovanskih prvakov sprejel, med njimi tudi dr. Tomana.

Slovenske dežele.

Iz Celovca. (Dež. zbor; Beustove študije; ogersko ministerstvo; slava Rožanom.) Danes, 18. t. m., se je dež. zbor pričel. Ob 9th je bila v cerkvi sv. Duha velika sv. meša, naj nad poslance naše sv. Duh razlije darove svoje. Naloga sedanjega zbora je grozno imenitna, — gospodje — vsi prijatli Schmerlingove sisteme in „Verfassungsfreunde“ — ki bojo sedeli v dež. dvorani, po naših mislih niso kos tako težkeji butari, — bojimo se, da sedanje zborovanje ne bode služilo deželi in deržavi naši na srečo in slavo. Pa morebiti da bolj izide, kakor pričakujemo, v časih čez noč človeka pamet sreča! Čudno se nam pa vendar dozdeva, da bode sedanjo vlado v deželnem zboru zastopal in zagovarjal deželni predsednik, ktereja je še Belcredi postavil. Kakor je ravno kar veter potegnil, bil bi poprejšni, le nekaj dni prezgodeji penzionirani baron Schluga bolj na svojem mestu. Saj tudi dež. poglavar in njegov namestnik ostaneta poprejšna: grof Goës in dr. Burger-

svoja prenočišča. Nesramna laž je torej, če se očita, da so volilci celo noč pijačevali in se pijani šli k volitvi. Ob 2eh menda ni bilo nobenega več v dvorani; pač pa so tam ostali nekteri dijaci, kteri niso našli drugega prenočišča. Ko se zazori dan 21. jan., ležal je sneg na debelo.

Že v jutro so začeli prihajati volilci iz bližnjih in dalnjih krajev peš in na sanéh. Po jutrajšnem vlaku dobili smo tudi iz Gradca 200 iztisov programa, ki sta ga dala še tako rekoč v poslednjem trenutku natisniti naša kandidata v nemškem in slovenskem jeziku. Zdaj smo spet v Kartinovih dvorani, kjer je imela biti. Že so začeli dohajati volilci, — so tudi začeli se zbirati, kakor črne vrane, protivniki naši.

Prišli so iz vseh krajev, posebno iz slov. bitriškega okraja bilo je videti več tistih županov, ki niso bili zbrani za volilne može. Naši prijatli razdelili so med volilce program in listke z imeni naših kandidatov. Nasprotniki spet so ko najhuje zabavljali in nagovarjali volilce, ali res čjo zmirom ostati taki „windische Trottel“ kakor do zdaj, in kar je še enakih omikanih izrazov. Zmirom več volilcev je prihajalo, zmirom živahnejše je

pogovarjanje, vpitje in kreganje. Zdaj pridejo tudi nemški kandidatje gg. Tapeiner, Feyrer in Brandsteter in pa cesarski komisar, kteri je bil sam g. okrajni predstojnik. Naša kandidata pa sta bila celi čas med volilci, pogovarjaje se zdaj s temi, zdaj z drugimi in se tako seznanjaje z mnogimi.

Ob 10ih se začne volitev. Velika dvorana bila je polna ljudi, kterim se je vsem na licu bralo, s kako radovednostjo da vsi pričakujejo izid volitve. Cesarski komisar začne nemški govoriti volilcem, pa naenkrat jih mnogo zakliče:

Slovenski! Slovenski! Mi smo Slovenci! G. komisar jih pomiruje, da se bo koj tudi vse slovenski povedalo. Po govoru izvoli g. komisar tri volilce v komisijo, med njimi dva trda Nemca, eden je bil nek malar iz Maribora, drugi pa sloveči kvitirani stotnik Seidl, ki še zdaj zmirom zoper pravičnost te volitve po časnikih rogovili. Tretji pa je bil g. Flucher, župan pri svetem Petru blizo Maribora, poštem rodoljub. Zdaj povabi g. komisar volilce, naj mu tudi oni naznanjajo štiri može za volilno komisijo. Volilci so se pa v tej reči že prejšnji večer zgovorili in vsi od naše stranke enoglasno klicali: G. dr. Radaž iz Maribora, Divjak iz Frama, Čol-

nik iz Dryanju in Mlakar iz Hošnice. Pa kaj se zdaj zgodi? Ko stotnik Seidl sliši klicati ta imena, mu na enkrat kri zavre od jeze in ko stopi g. dr. Radaž k mizi, mu nasproti kliče: Vi niste volilec! G. dr. Radaž, kteri ima svoj vinograd v Leitersberg-u, bil je izvoljen od tamošnje občine, in pokaže svoj certifikat, podpisan od pričujočega g. okrajnega predstojnika. Vse eno! kriči Seidl, vi nimate pravice voliti, ker ne stanujete v Leitersbergu in vsak volilec le sme enkrat voliti, torej vi le v Mariborskem mestu. G. dr. Radaž dokazuje, da sme voliti, ker se odpove pravice tudi v mestu voliti. Ko slovenski volilci opazijo, da se eden njihovih namerjava odriniti, vpijejo še bolj glasno: dr. Radaž! Njega čemo! G. ces. komisar si ne ve pomagati in stori končno po predlogu nekega volilca, naj se namreč najprej volijo še ostali udje komisije in ti potem popolnoma po postavi po večini glasov odločijo, ali ima dr. Radaž pravico voliti ali ne. Stotnik Seidl pa zmirom hujše vpije in posebno, ko sliši, da se vsi našinci volijo v komisijo, kriči, da je to posiljenje in da ta volitev ne more imeti veljave. Ko vidi, da je vse njegovo repenčenje zastonj, zakriči: Kdor je mojih misli, naj z menoj zapusti dvorano.

oba kaj vneta „Verfassungsfreunde.“ Mi Slovenci ostanemo pa brez vsakega prijatelja in zastopnika. Tako jo zna sukati nemška liberalnost in pravičnost! — Beust dela po svojem duhu in v svoji politiki na vso sopo in menda je vse že dognano in poravnano. Zatorej se nam je čudno zdelo, kar je „Klagenfurterica“ o njem te dni pisala, da za stran avstrijskih zadev in razmer globoke študije dela. Brali smo lani po letu, da so tudi naši vojskovodji in generali svoje študije delali, potem ko je bitev pri Kraljevem gradu že bila zgubljena. Da le Beust tudi prepozno ne pride s svojimi študijami? Nič ne pomaga po toči zvoniti! Da vsi ne hvalijo Beustove politike, priča nam to, kar so nam razni časniki pripovedovali. Slavni zmagovalec pri Kustoci, nadvojvoda Albreht in še nekaj drugih mlajših cesarevičev so menda odsve-tovali, da se Madjarom vse dovoli; rekli so clo, da dvalizem Avstrijo pelje v nesrečo in k razpadu. Pa njih moška in pametna beseda žalibog ni obveljala. Bog obvari, da bi se njihovo prerokovanje spolnovalo! — Kamor koli torej svoje oči obrnemo, povsod nastajajo le črni oblaki, ki hudourje označujejo. Veseli nas le to, da so se naši slovanski pervaki na Dunaju tako lepo sporazumeli in da bojo vsi hodili po enem in istem potu za stran Beustove politike. Slava jim, — slava pa tudi občinam Rožanskega okraja, ktere napravljajo in menda že podpisujejo prošnjo do visoke vlade, naj se volilni okraj prenaredi tako, da Slovenci ne bodo več z Nemci vkup volili. Prihodnjic prinesemo dopis o tem. —

Pri Jezeru. — m — (O volitvi. Novi naš učenik.) Kakor je znano, volile so po Koroškem kmečke občine 29. dan pr. m. poslance v deželni zbor. K temu poslu so bili iz Velikoveškega volilnega okraja ome-njeni dan v Velikovec 103 možje kot izbi-ralci povabljeni. Potovali smo posebno iz našega Kapelskega okraja vsi vneti v daljno mesto in z veseljem upom, da bomo po izgledu naših bratov Štajerčev in Kranjcev prava narodoljubna korenjaka, ki sta nam bila pri-poročena, g. Andreja Einspielerja in g. dr. Pavliča, v deželni zbor spravili. Obadva bi bila za naš toliko zatirani slovenski narod in naše pravice gotovo kaj zdatnega govorila in tudi v djanju izpeljati si prizadevala. Pa žalibog, da smo padli! Naše ljudstvo po nemških mejah je še preveč zaslepljeno, in tudi nesramne agitacije od nemške strani so krive, da so naši kmetje, posebno iz Dober-loveškega okraja, za nemška kandidata gla-sovali. Zelo veliko si je prizadeval pri tej reči g. Mertlić s svojim priliznjenim jezikom, obetaje jim zlate gradove, ako se Nemcem

voditi dajo, in je tako veliko glasov našincev za-se pridobil. Koliko pa da imamo od Nemcev pričakovati, to nas uči šestletna skušnja; kajti oni naš narod psujejo, naše svete narodne pravice z nogami teptajo, in nam vedno teže butare nakladajo. Iz Ka-pelskega okraja nas je prišlo 8 izbiralcev volit. Vsi razun enega, tudi Slovenca g. G. iz Reberce, vsi smo za naša narodna kan-didata kot skala nepremakljivo stali, tako tudi do malega vsa č. duhovščina bila je za našo reč vneta. Po nesrečno za nas končani volitvi vernili smo se žalostnega serca domu, obžalovaje svojo in koroških Slovencev na-menilo osodo.

Tudi mi smo dobili po želji nekega fu-žinarskega gospoda iz naše fare posebnega učitelja, ker do sedaj so našo farno šolo tukajšni prečastiti g. fajmošter Št. Vrankar z dobrim vspehom in v zadovoljnost cele občine prav pridno oskerbljevali. Novi g. učenik se nam pa celo malo dopada, ker hoče v šoli in v cerkvi (ker je tudi cerkve-nik) vse po svoji termasti glavi uravnati in se tudi proti farmanom in celo duhovniku nepriljudno vede. Ljudstvo in šola tudi hoče popolnoma predrugačiti. Pa bo javelne kaj prida opravil, ker naše slovensko ljudstvo posebno v naši dolini je terdnega značaja in bistroumno, in se ne bo dalo z lepo ponem-čiti in tako potujčiti. Vsaka sila do vre-menal!

Iz Černeč (Volitev). Dopisnik blizo štajarske meje se je, kakor se sploh govori, pisaje o Velikoveški volitvi gotovo zmotil, da je gosp. Plahuta tistim gg. prišel, ki so za g. Einspielerja, ob enem pa tudi za nasprotna kandidata glasovali; naj toraj pi-savec teh verstic, ki je bil tudi pri volitvi, to zmoto s tem popravi, da očitno pohvalo sporoči omenjenemu gospodu, ki je tudi z nami stal kot vrli sin matere Slave in gla-soval za oba slovenska kandidata, torej: čast, komur čast!

Volivec, tudi od štajarske meje.

Blizo Velenja. Pravoslav. — Sijajna je tudi zmaga Slovencev v naši krasni dolini, v našem Šoštanjskem okraju pri volitvah v okrajno zastopništvo.

Koliko zlatih let so vendar z germani-zacijo ta mili kraj mučili in tlačili, vendar talent ostal je bil v zemlji zakopan in evol komaj je zadonel glas 20. septembra 1865, zdramila je „prosta pot“ slovenski duh in ljudstvo politično zčajmala. Odkar se bere dr. Vošnjakova knjiga „Slovenci, kaj čemo?“ in drugi slovenski listi, že je začel res drug veter pihljati! — S popolno zadovoljnostjo smemo in moremo omenjati te le volitve. Že smo dočakali več nego se nadjali.

pričali, da ste si zmirom precej enaki ostale slovenska in nemška stranka. Več nismo nikoli pričakovali. Ko je odglasoval mariborski okraj, imela sta g. dr. Vošnjak in Tapeiner skoro enako število glasov, vsak blizo 50, dr. Dominkuš pa z Feyrerjem vred še le kakih 35.

Za dr. Vošnjak-a se torej nismo več bali, da ne bi zmagal, pač pa je še nevarno stalo za dr. Dominkuš-a. Zdaj pridejo Bi-stričani. Od 45 glasovalo jih je 42 za dr. Vošnjak-a, za dr. Dominkuš-a pa jih je bilo le kakih 25. Vendar je zdaj došel Tapeiner-ja, Feyrer-ja in Brandsteterja pa že daleč prekosil. Zdaj nastopijo Šent-Lenarčani. To so vam vrli rodoljubi, nanje smo se najbolj zanašali in res niso nas ukanili. Skoro vsi so glasovali za naša kandidata in tako slavno odločili nevarno bitko. Ko je naznanjal g. c. komisar — bilo je ob 1/2²h popoldne —: „Od 191 volilcev prišlo jih je k volitvi 188, od kterih je dobil g. dr. V. 123 in g. dr. D. 95 glasov; torej sta oba gospoda z abso-lutno večino izvoljena za poslanca“ — za-gromeli so Slava- in živio-klici in največa radost brala se na licih vseh pričujočih ro-doljubov. Ta radost pa je priklopela do vrha, ko ravno v tem trenutku telegrafični strežaj prinese tri telegrame. Odpremo jih in kdo

Razpisane so bile volitve za velike po-sestnike dne 4., za Velenjski terg 5., za Šoštanjski 6.; za kmečki oddelek bil je od c. k. dež. namestnije 8. dan t. m. odločen, kakor je tudi bilo v oklicih in volilnih listih pisano. Ustmeno se je pa nekterim možem povedalo pozneje, da naj pridejo volit dne 7., ker 8. nekdo časa nima. — Volilci pri-dejo a ne vsi in ta zmeda je bila vzrok, da se je volitva na novo za danes 11. febr. odločiti morala. Se ve da veliki posestniki niso narodnjakov izbirali. Vendar sta pa že naša terga narodno izbirala, ker v njih srenjskem odboru je živahna naša večina. Iskali so nasprotniki svoj upliv v veljavnost spraviti, pa se ni dalo. Naši so se res moško in junaško vodli, spoznavši, da je le v narodnem pravu tudi splošna jakost. Padli so nemškutarji, padli taisti, ki so povsod le sovražniki in oholi zaničevavci narodnosti in vselej le zametovali vse, kar je nam milo in drago, materinsko, domače in prosto kmečko, tako da vsakemu pravicoljubnemu vlastencu res serce kervavi čez neumno in škodonosno njih ravnanje. Mislili so tudi sedaj vse v svoje hlepne roke dobiti in nadvladati, tlačiti, a čas je nov, spodlotelo jim je!

Iz oddelka velikih posestnikov izbrani so: 1. Grof Rothkirch, Šoštanjski 2. Korl pl. Adamavič, velenjski grajščak; 3. G. Mi-klausin, dekan v Šmartnem; 4. A. Sotlšek, fajmošter št. Mihejski; 5. Št. Posevnik, Ma-rovški; 6. Vinc. Novak, Pakenštajnski graj-ščak; 7. Jož. Perger, tergovce Velenjski. Dostavno izvoljeni so: 8. Matija Sirk, c. k. okrajni predstojnik; 9. Fr. Nekerman, okraj. zdravnik v Šoštanju; 10. Jožef Gospodaritsch, fajmošter Šentiljski.

Za terge, v Velenji: 1. Jož. Rak, srenj. predst., dež. poslanec; 2. Juri Stropnik; 3. Janez Švarc; 4. Franc Šentak, po-sestnik.

V Šoštanju: 5. Miha Vošnjak senior; 6. Franc Vošnjak, c. k. poštar in posestnik; 7. Karol Herman; 8. Juri Orožen; 9. Va-lentin Medved, 10. Janez Dvornik, vsi posestniki.

Za kmečki oddelek: 1. Enrik Križan, župnik; 2. Jernej Vihár, župan Šent-Janški; 3. Jož. Potočnik, župan; 4. Ant. Jan, po-sestnik v Skalah; 5. Andrej Kolenc, dervo-teržec; 6. Fr. Vizjak, gostilničar na Paki; 7. Val. Marko, posestnik v Topolšici; 8. Jak. Vasle, posest. v Št. Andražu; 9. Andrej Zidovnik, župan Šent-Iljski; 10. Jak. Golob, kmet v št. Florijanu.

Dobra večina je naša, in Bog daj, da bi se tudi volitve za načelnika in odbor tako srečno izvršile, potem pa da bi srečno de-

Volilci mu koj napravijo prostor in g. stot-nik se v najhujši jezi poda iz dvorane, za njim pa dva ali trije možje, volilci pa se smejejo in kličejo: Srečno! Z Bogom i. t. d.

G. komisar namesto Seidl-na pokliče ne-kega družega volilca v komisijo in vseh še-stero odloči, da g. dr. Radaj ima pravico voliti. Torej stopi tudi on v komisijo, ktera si ga izvoli za svojega predsednika. Ali to ni vse šlo popolnoma po postavi? Pač praz-no in le od jeze in strasti izmišljeno je vse to, kar se govori zoper postavnost te volitve. G. dr. Radaj, kteremu se moramo posebno zahvaliti za srečni izid mariborske volitve, nagovori v lepi, gladki slovensčini volilce, ter jih opominja velike važnosti današnje volitve. Potem se začne glasovanje. Ko g. prvosednik dr. Radaj prvi glasno izreče: Jaz volim za poslanca g. dr. Vošnjak-a in dr. Dominkuš-a, doneli so živio-klici po dvora-ni. Za njim volijo štirje gospodje komisije naša kandidata in le dva glasujeta za „Verfas-sungstreue“ Tapeiner in Feyrer. Na vrsto pride mariborski okraj. On šteje 98 volilcev. Vedeli smo sicer, da jih je mnogo na naši strani, vendar smo bili v skrbéh, da jih niso pregovorili še zadnjo uro. Narisali smo si vsaki glas in se v svoje veliko veselje pre-

bi popisal naše neizrekljivo veselje, ko be-remo: Iz Ptuja: Herman izvoljen. Slava! Iz Celja: „Izvoljena sta Razlag in Lipold.“ Iz Brežec: „Lenček izvoljen. Živio!“

Ta trenutek bil je nam zadostno povra-čilo za mnogoletni trud in skrb. 21. januar, dan preslavne zmage, dan vstajenja in rešitve štajarskih Slovencev! Hiteli smo zdaj tudi mi po telegrafu naznanjat širokemu svetu našo srečno zmago, kajti vedeli smo, da ta novica bo najveselejša od vseh po vseh slovan-skih krajih. Mi smo postavili mejnik, naš narod sam pa je izrekel: Do tod, in ne dalje! Naj bi tudi našim bratom na Koroškem skoro prišel dan 21. januarja!

H koncu naj še izrečem v imenu sloven-skega naroda presrečno zahvalo vsem našim rodoljubom, ki so se vsi kar najbolj mogoče trudili, vsi složno in vzajemno delali in tako dosegli, česar smo si sami komaj upali do-mišljevati. Slava in hvala jim! Slava pa tudi možatim volilem, ki so res pokazali, da v politični zrelosti presegajo marsikteri nemški volilni okraj, kteri je pobiral ostanke, ki so mu jih puščali naši ljudje.

Ideja narodnosti ima res v sebi nepre-magljivo moč; naj je torej ne prezirajo naši državniki, če jim je mar za obstanek Avstrije!

Ptuje dežele.

lovali v občo korist, da bo tudi narodna svest globoke korenine pognala, močno deblo in krepko, košatovejno drevo izrastlo, da nam bodo časi milejši.

Od Soče 12. febr. (Oži državni zbor) vstaja od mertvih. Komaj je odstopil mož, ki mu je bil s patentom septemberskim vse serčne žile prerezal, kar hitro so nastavili „verfassungsfreundi“ svoje trobce ter zagnali glas: Oživi se oži državni zbor in pomagaj nam zopet ongoviti Slovence!

Moj Bog! Kaj bo iz tega? Kam pridemo, ako se nazaj vernemo na tisto pot, po kateri smo v petih letih tako globoko zašli, da so vse stranki vpile: Stojte! Nikar več naprej, če ne, se pogubimo?

Kam pridemo? — V pogubo, v prepad! Zatorej sodim, da je dolžnost vsacega Avstrijanca, kteremu je v resnici mar za ohrambo avstrijskega cesarstva, popolnoma odsvetovati od te poti, popolnoma zavreči „oži državni zbor“, pa zahtevati vesoljni derž. zbor za celo cesarstvo, kakor ga je sam svitli cesar obrisal in dati obljubil v oktobrskeji diplomi. Ne vdajmo se podiravcem cesarstva!

Naše cesarstvo se je rodilo in izredilo pod dobrodejnim solncem federalizma. Vsaka dežela, ktera je pod habsburško krono prišla, imela je svoj zbor, svoje stanove (stände), s kterimi je dunajska vlada brez kakega ožega derž. zbora pogodbe delala. Deželni zborom, ne pa ožemu derž. zboru, bila je predložena tista preimenitna, celo cesarstvo zadevajoča postava, kateri pravimo „pragmatična sankcija“, naj bi jo odobrili ali pa odvergli. Tako tudi druge postave.

Toraj ni res, kar „N. fr. Presse“ kvanta, ker pravi, da je še le „oktobrska diploma iznajdla historično-politične individualitete“.

Ako se je pa Avstrija pod solncem federalizma rodila in izredila, tako ji mora vsako drugo podsolnčje, bodisi absolutistično, ali dvalistično, močno škodovati.

Dosedanje poskušnje so priče tega škodovanja.

Naj bi se pa ukljub vsem nezgodam in nesrečam le vendar „novi oži državni zbor“ vkup sklical, in naj bi tudi Slovenci ukljub vsem dosedanjim protestom v tisti oži d. zbor volili, tako svetujem deželnemu zboru v Gorici gg. Černéta in dr. Tonklija voliti. Gosp. Černe je že pokazal, da je za to, dr. Tonkli bo pa tudi na pravem mestu, saj mu ne manjka za tak posel potrebnih sposobnosti.

V derž. zboru se prestrojuje ustava, se pretresuje osnivanje uradnih, pravnega urada civilnega in kazenskega, se predelujejo najvažnije postave. Toraj mora državni poslanec biti dobro znajden v državnem zakoniku in juridičnih rečeh sploh. To je g. Tonkli; sicer bi menda ne bil tako kmalo odvetnik postal.

Državni poslanec mora biti dober govornik. To je dr. Tonkli tudi; njegovi izvrstni govori (v treh primorskih jezikih) pri kazenskih končnih obravnava pri goriški okrožni sodnji so temu priče.

Državni poslanec mora biti serčen, ker mu je govoriti s prevejenimi možaki, pa mora biti tudi moder, da ve krotiti svojo vročo kri. To je dr. Tonkli tudi; pokazal se je pri gori navedenih govorih, pri obnem Matičnem zboru v Ljubljani, kot pravdoslovec na Dunaji i. t. d.

Državni poslanec mora imeti svojo deželo in živjati zaupanje pri vseh Slovencih (na Goriškem). To je dr. Tonkli tudi; kajti njega so izvolili Gorjani skor enoglasno in ponujali so mu poslanstvo tudi na Krasu in v goriški okolici.

Dr. Tonkli naj bo torej tudi državni poslanec.

Terdno se zanašam, da bode svoje privatne interese rad žertoval domovini v prid, saj je ognjen rodoljub.

Italija. Ministerska kriza se je s tem končala, da zdanje ministerstvo večidel ostane, zbor pa je razpuščen in se bodo torej novi poslanci volili, kar se zgodi že prihodnjega meseca.

Angleška. Ministerstvo je v hudih zadregah zastran volilnega reda, ker narod hoče več, kakor pa ono dati namerja. Obetajo mu tedaj zgodnjo smrt.

V Londonu 26. jan. 1867. P. (Politika). Zdaj ko sem hudo zimo in druge nesreče omenil, ki so se tu godile in nam je v tem času podzemeljska železnica, ki je do zdaj edina na svetu, prav dobro služila, — povem še nekaj o domači in zunanji politiki, kar mislim, da bo tudi morebiti koga zanimalo. — Domača politika se zdaj vedno najbolj o reformskem vprašanji drvi in nahajajo se zdaj tri politične stranke, to je Tories ali konservativci, kterih je tudi sedanje ministerstvo in med temi najumniši in najvažniši voditelj v ministerstvu je Disraeli, ki se more imenovati angleški Napoleon III. Druga stranka so Whigs t. j. liberalci. Teh je bilo prejšno ministerstvo in tem na čelu stoji slavni Gladstone in dakako tudi lord Russel. Od teh zmernih liberalcev pa so se odcepili ultra-liberalci, t. j. John Bright-ova stranka. Vse te stranke se grizejo in ena drugo zmagati skušajo, vendar dokler se parlamentske seje ne začnejo (so se že 5. t. m.), ni nič kaj gotovega. Kar se zunanje politike tiče, zdaj časniki Napoleona najbolj obirajo in komentirajo njegov zadnji razglas, v katerem veli, da je dal narodu francoskemu vse, kar se mu dati more v ustavnih zadevah in je tako kakor se navadno pravi, stavbo konstitucije francoske kronal. Po takem je tedaj, tako pišejo dalje, vse dovršeno in narod francoski nima nobenih prenapredb več upati. „Saturday Review“ danešnji, ki je eden izmed najizvrstnejših tedenskih listov, pravi, da še ni bilo v celi francoski zgodovini nič tako absurdnega! — Karse Avstrije tiče, o tej pišejo vsi glavniji časniki, tako „Times“, „Daily Telegraph“, „Daily News“, „Standard“, kakor o bolnem možu ali novorojenem detetu — kar je sicer velik razloček, — Avstrija bode ali zamrla, ali pa se mora, kakor novorojeno dete zdaj boljše odgojiti kakor je bilo poprej, to je konstitucije, prave in svobodne ji je treba, da se narodi pomirijo. Pri tem pa naj se uči politične ekonomije, da si materijalno stanje kakor hitro mogoče zboljša.

V tako imenovano orijentalčno prašanje se menda Angleška ne bo nič mešala; pa zato je vlada in celi narod, — se ve da le v dobrovoljnih željah — da se vsi kristjani turškega jarma oprostitjo, da se Grki zedinijo in k temu omenjajo vedno, da so sami drage volje Grkom Jonske otoke prepustili. Tudi o Srbiji in v obče o Slovanih pod turškim jarmom zdaj Angleži dobro govorijo. O tem vendar mislim drugokrat kaj več omeniti. — Gledé presidenta Johnsona in njegove zatožbe bati se je, da bode to trgovini in obče velikim denarnim zadevam in barantijam med Angleško in Ameriko na škodo.

Turčija je nemogoča. Vse je zoper njo; le diplomati po svoji stari navadi jo še vijejo, kako bi jo še nekaj časa ohranili. Menda se je tudi oni dan iz tega namena turško ministerstvo spremenilo, o katerem se govori, da je za prenapredbe. Toda Turk pa premembe — to naj verjame, kdor hoče! Zato so že po vseh krajih kristjani na Turškem grabijo puške v roko in če so Črnogorci res že Turke prijeli in namahali, vnel se bode boj, da bo joj — za Turka!

Razne novice.

**** Iz Ljubljane:** Slovenska matica je sprejela te dni rokopis „latinske slovnice“, katero je spisal č. g. O. Ladislav, gimn. profesor v Novem mestu.

**** Velikanska Kozlerjeva pivovarna** je toliko dodelana, da že prihodnji mesec začne pivo kuhati. V kratkem času izdelala se je ta velikanska tovarna, ktera je tako izvrstno in praktično izdelana, da ji nima z lepo para. Morebiti nas vendar doleti sreča in veselje, da bomo dobro pivo pili malo bolj kup kakor doslej!

**** Zadnje „Novice“** priobčujejo račun vseh dohodkov, s kterimi se je napravila obleka, ki se je delila pretekli božič ubogim šolskim otrokom. V denarji je prišlo skupaj 387 gld. 83 kr. Z blagom je pripomoglo mnogo dobrotnikov in sta se še posebno trudila brezplačno za izdelavo obleke gg. mojstra Maršalek in Drašler. Naj bode izrečena tukaj javna zahvala vsem dobrotnikom in dobrotnicam in posebno našim vrlim gospém in gospodičinam!

**** Po odpisu državnega ministerstva** od 3. febr. t. l. bode c. k. deželna vlada premoženje, ki ga je za sirotnico deželno dozdaj imela v svojem gospodarstvu, izročila pod nekterimi postavnimi pogoji deželnemu odboru v gospodarstvo („Novice“).

**** K shodu federalističnih slovanskih poslancev** na Dunaji, kterim se je pridružilo tudi nekaj Tiroljcev, podali so se od tukaj gg. dr. Costa, Svetec in dr. Toman. Na Dunaji pridružil se jim je še g. dr. Klun. Shod je bil 15. t. m. Bog daj, da so se Slovani bolje porazumeli nego Nemci, ki so se razšli, pa nič določili.

**** Veselo novico** nam naznanjajo telegrafična sporočila, ktera smo sprejeli iz Dunaja po gg. dr. Costu in dr. Tomanu. Bila je deputacija pri ministerstvu trgovine in zvedela, da ono spoznava popolnoma veliko važnost železnice od Ljubljane do Beljaka, ter da se bode vže to spomlad začela tracirati ali meriti in sicer na državne stroške.

**** (Žalostinka.)** V petek 15. t. m. pokopali smo vrlega domoljuba, trgovca Jožefa Pleiweisa, kterega nam je nenadoma vzela nemila smrt. Zgubili smo v njem moža značajnega in vnetega za domovino, kakor jih le redko nahajamo. Južni Sokol, kterega ud je bil ranjki, kakor je sploh podpiral radovoljno vse domače naprave, spremil ga je z zastavo do pokopališča. Domovina slovenska zgubila je v njem enega najzvestejših sinov. Naj mirno počiva!

**** Po naredbi pravosodnjega ministra** so sledeči gg. okrajni predstojniki za samostojne okrajne sodnike na Kranjskem postavljeni: Fr. Omahen za Trebnjo, Juri Levičnik za Loko, Jožef Logar za Litijo, Janez Roth za Brdo pri Podpeči, Jan. Lappaine za Mokronog, Janez Logar za Črnomelj, Val. Schusterschitz za Ribnico, Jož. Werdowaz za Lož, Vin. Jeuniker za Postojno, Fr. Schuller za Metliko, Jan. Elzner za Kamnik, Ludv. Semen za Višnjugoro, Jan. Koschir za Kočevje in Jož. Paüer za Idrijo. — Že več po nemškem kopitu pošvedranih imen nam ne daje nobenega upanja, da se bode povsod za naprej slovenski uradovalo.

Prazne službe.

Služba pomočnika ali asistenta na kirurgični kliniki v Levovu, do 15. marca; ravno taka na medicinski kliniki v Solnogradu, s katero je tudi služba sekundarja v ondotni bolnišnici sv. Janeza (215 in stanovanje) sklenjena, do 20. febr. pri vodstvu zdravniško-ranocelniskega učilišča. — Sl. vodja zemljiških bukev v Taboru (840 gld.) do 19. febr. — Odpravnika pri pošti v Kacovi itd. (120 gld.) do 6. marca pri pošt. vodstvu v Pragi. — 2 profesorski sl. na pravniški akademiji v Koložu (po 1050 gld.) do 12. marca pri erdeljski deželni vladi. — Kontrolorska pri moravski dež. denarnici (1470 gld. VIII. reda, za kavcijo treba 1470 gld.) do 1. marca pri fin. dež. vodstvu v Brnu. — 2 vodniški in 8. profesorskih za novostanovljenih českih gimnazijah v Brnu in Olomucu s Českim učnim jezikom do konca marca pri moravski dež. namestnji. — 2 nadzorniški pri telegrafskem uradu v Bernu in Sibirju (1260 gld.); 2 komisarski ravno tam (945 gld.); 3 oskrbniki pri postajah v Brnu, Bolzanu in Celovcu (945 gld. kavcija 400 gld.); 2 kontrolorski v Levovu in Temešvaru (945 gld. kavcija 400 gld.), za vse do 10. marca pri telegrafskem vodstvu na Dunaju.

Dunajska borsa 18. februarja 1867.

5% metalike	61.30
5% nacional	71.10
1860 derž. posoj	89.40
Bankine akcije	756.—
Kreditne	189.20
London	127.—
Novi zlati	6.—
Srebro	125.50